

Mejeribruget i Danmark 1952.

Af professor H. M. Jensen.

Nedenfor bringes 1. del af professor H. M. Jensens årlige oversigt over mejeribrugets forhold. Afsnittene om osteproduktionen, mælkekonserves og mejeriernes driftsforhold kommer i et følgende nummer af *Tidsskrift for Landøkonomi*.

Mælkeproduktionen.

I det samlede indtryk af dansk mejeribrugs vilkår i 1952 vil såvel tilbagegang som fremskridt gøre sig gældende. Produktionen formindskedes i sammenligning med foregående år; men til gengæld var afsætningsmulighederne ret gode, og stigende priser bidrog til rentabilitetens forbedring, hvorfor 1952 ikke kan karakteriseres som dårligt i økonomisk henseende.

At produktionen blev mindre end i 1951 kom ikke overraskende. Mund- og klovesygen var vel på retur ved foregående års slutning; men dens eftervirkninger sporedes længe. Fodringsforholdene var ikke ideelle, og nogen besætningsreduktion fandt sted i årets løb. Kreaturtællingen den 27. december 1952 viser således en bestand af malkekøer på 1 494 000 stk., medens resultatet af vintertællingen året før var 1 531 000 stk. Formindskelsen, 37 000 dyr, svarer til 2,4 pct., men som et lyspunkt fremgår det, at ungdrebestanden er stigende, hvorfor nedgangen i de seneste år må kunne opfattes som noget forbigående. Tællingsresultatet var for kvier 609 000 og for kalve 786 000 mod henholdsvis 580 000 og 756 000 i 1951.

De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation opgør den samlede i 1952 producerede mælkemængde til ialt 4 939 mill. kg. For 1951 beregnedes produktionen til 5 232 mill. kg. Nedgangen, der svarer til 5,7 pct., gjorde sig især gældende i årets første måneder, og kun i december opnåedes en mælkemængde

større end i den tilsvarende måned året før. I de anførte tal er hjemmeforbruget på landejendommene indbefattet. Det anslås til 400 mill. kg, men er rent skønsmæssigt ansat.

Den af mejerierne modtagne mælkemængde, for hvilken der foreligger nøjagtige oplysninger, udgjorde 4 539 mill. kg i 1952 mod 4 832 mill. kg i det foregående år. Her har tilbagegangen været 293 mill. kg eller 6,1 pct., og sammenlignes der med 1939 kan en formindskelse i mælkeproduktionen på 6,6 pct. konstateres.

I de senere årsberetninger er fremhævet, at det hjemmeavlede foder er kommet til at spille en stadig større rolle som grundlag for mælkeproduktionen. Dette har også været tilfældet i 1952, hvor kraftfoderimporten yderligere gik tilbage. Hele denne udvikling, der fra et nationaløkonomisk synspunkt selvfølgelig må betragtes som en fordel, er kun blevet muliggjort gennem den stigende anvendelse af ensilage. Hvad der kommer ind under dette begreb er imidlertid af højst forskellig natur og har ikke uden grund i mejerikredse givet anledning til bekymring for opretholdelse af mejeriprodukternes kvalitet.

Det undersøgelsesarbejde, hvis formål var ensilagens forbedring, der af landbrugs- og mejerierorganisationerne påbegyndtes for 2 år siden, fortsattes i 1952 endda med lidt større tilslutning. Ialt er nu 87 323 prøver undersøgt, og det synes, som om der allerede er lidt fremgang at spore i ensilagens beskaffenhed, idet det gennemsnitlige reaktionstal har ligget en ubetydelighed lavere i sidste års prøver end i foregående års; men når dette nævnes, bør det samtidig fremhæves, at reaktionstallet alene ikke er noget fuldgyldigt udtryk for kvaliteten. Bakteriologiske undersøgelser gennemført på Statens Forsøgsmejeri bekræfter denne kendsgerning, og forhåbentlig bliver der i fremtiden taget hensyn hertil; thi fodermidlernes betydning for mejeriprodukternes kvalitet må ikke undervurderes. Dette gælder også for kraftfodermidlerne, der stadig omtales som årsag til kvalitetsmæssige vanskeligheder på grund af deres lave fedtindhold. Den ret hyppige optræden af smørfejlen *sprød* i vintertiden kan føres tilbage hertil, og efter

mejerifolks skøn måtte fejlen let kunne afhjælpes, om foderstoffabrikanterne ville gøre en indsats derfor.

Foruden gennem uheldige fodermidler kommer mælken jævnligt ud for forringelse forårsaget ved ufornuftig brug af penicillin eller hormonpræparater, ligesom svigtende forståelse af hygiejnens almindelige krav fører til dårlig mælkekvalitet. Rengøringen af malkemaskinerne, hvis antal stadig stiger, er her et alvorligt problem; men maskinfabrikanterne har i den senere tid arbejdet stærkt på at finde frem til den ideelle form for mekanisk renholdelse, og flere brugelige anlæg er allerede bragt i handelen. Som hjælp for mælkeproducenterne er antallet af hygiejnekonsulenter øget i det sidste år, ligesom også interessen for mælkebedømmelsesforeninger er stigende. I flere tilfælde er arbejdet som mælkedommer og hygiejnekonsulent forenet. Bestræbelserne, der udfoldes, er af værdi, men virker noget spredt, og de resultater, det kvalitetsforbedrende arbejde hidtil har kunnet fremvise, er ikke særligt opmuntrende, hvorfor det er et spørgsmål, om ikke mælkekontrollen, der gælder for leverancer af konsummælk til byerne, burde udvides, så den også kom til at omfatte mælken, de almindelige produktionsmejerier modtager.

Kan arbejdet for bedre mælk kun opvise små fremskridt, er resultaterne af den indsats, der gøres for at hæve malkedyrenes sundhedstilstand, ganske anderledes imponerende. Kvægtuberkulosens bekæmpelse kan således nu betragtes som afsluttet. Den 27. marts 1952 udstedtes en landbrugsministeriel bekendtgørelse, hvorefter det fra 1. juni 1952 kun er tilladt mejerier med ret til at føre lurmærket at modtage mælk fra besætninger, som er optaget i landsregistret over tuberkulosefri kvægbesætninger. I forbindelse hermed kan nævnes, at der af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation er dannet et fond, hvorfra erstatning kan udbetales, ifald en kreatur ejer som følge af nyopstået tuberkulose skulle blive forhindret i at levere mælk til mejeriet.

Også den anden store opgaves løsning, bekæmpelsen af den smitsomme kastning, skrider stadig fremad. Ved udgangen af 1952 var 83 pct. af samtlige besætninger her i landet registre-

rede som kastningsfri, og disse for to så ondartede husdyrsygdomme opnåede resultater har skabt stærk interesse for det forberedende arbejde, der er taget op med bekæmpelse af smitsomme yverbetændelser for øje.

Kampen mod fluerne fortsattes i 1952. Såvel gamle som nye bekæmpelsesmidler fandt anvendelse i det kollektive arbejde; men fluernes fuldstændige udryddelse, som oprindeligt troedes mulig, har stadig lange udsigter.

Mejeriernes tekniske forhold.

Hvad mejeriernes forsyning med driftsmidler angår, var forholdene i 1952 på det nærmeste normale. En undtagelse danner brændselet, for hvilket rationeringen, der gennemførtes i 1951, opretholdtes året ud. Der var dog god dækning for rationerne, efterhånden som disse blev frigivet, og som et lyspunkt kan nævnes, at betydelig prisnedgang fandt sted i årets løb, nærmest som følge af, at mindre mængder amerikanske, men større partier af polske og engelske kul er kommet til landet. Iøvrigt har flere og flere mejerier forladt det faste brændsel og er gået over til oliefyring. I denne udvikling, der ikke mindst i hygiejnisk henseende er tilfredsstillende, medførte rationeringen nogen begrænsning; men egentlige vanskeligheder kan ikke siges at have gjort sig gældende på dette område.

Anskaffelse af andre hjælpestoffer og tekniske artikler af forskellig art voldte ikke mejerierne noget besvær. Varer af gode kvaliteter stod til rådighed, og som helhed var priserne nedadgående. En undtagelse danner osteløbe og drittelstave, for hvilke en mindre stigning kunne noteres; men til gengæld var kemikalier til rengøring, pergament og indpakkingspapir ude for et betydeligt prisfald.

Også når det drejer sig om vedligeholdelse og fornyelse af maskiner og inventar er forholdene i stadig bedring. Fabrikernes leveringstider er stærkt afkortede i sammenligning med krigsperiodens, og efterhånden er mejeriernes værste mangler afhjulpne; men det er ikke sket uden betydelige kapitalinvesteringer, hvilket afspejler sig i gældsbyrden, der er fordoblet

siden 1939. Da finansieringsmulighederne de sidste år ikke har været særlig gode, blev der i 1952 for at lette produktionsfremmende byggearbejder i mejerier og slagterier stillet 25 mill. kr. af Marshall-midlerne til rådighed for udlån. Beløbet er ikke overvældende på et tidspunkt, hvor opførelsen af et mejeri kan kræve op til 3—4 mill. kr., men kan vel tænkes at lette situationen.

De mejeri-ombygninger, der har fundet sted i 1952, er væsentlig forårsaget af osteproduktionens udvidelse, medens årets nybygninger som oftest er sket i forbindelse med sammenslutning af mindre virksomheder. Koncentrationen inden for mejeribrugket skrider stadig fremad. Efter mejerifortegnelsens sidste udgave fandtes i 1952 ialt 1291 andelsmejerier og 226 privatmejerier her i landet. De tilsvarende tal var i 1931 henholdsvis 1413 og 389.

På det arbejdsmæssige område bragte 1952 efter langvarige forhandlinger nye overenskomster for såvel mejeribestyrere som for mejeriernes underordnede personale. For de førstes vedkommende betød den nye aftale en forbedring af lønvil-kårene på de mindre mejerier, og for undermejeristerne medførte overenskomsten en forhøjelse af timebetalingen samt en forlængelse af ferien fra 12 til 18 dage. Forskellige strids-spørgsmål, bl. a. vedrørende elevforholdene og beskæftigelse af kvindelig arbejdskraft m. m., blev udskudt til senere afgørelse.

Ved den gamle overenskomsts udløb den 1. april 1952 beskæftigede landmejerierne 2761 mejerister, 1087 lærlinge, 802 arbejdsmænd samt 275 kvinder.

Byernes forsyning med mælk.

Medens mælkeforbruget efter den stærke stigning under krigen i en periode viste tilbagegang, synes en stabilisering nu at være indtrådt. Konsumsalget opgøres således for 1952 af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation til 436 mill. kg mod 437 mill. kg i 1951. Flødeforbrugets størrelse skulle begge år ligge ved 37 mill. kg; men da forbrugerne mere og mere fo-retrækker federe flødesorter, modsvarer flødemængden sidste

år 199 mill. kg sødmælk mod 196 mill. kg det foregående. Standardiseringsbestemmelserne, hvorefter handelsmælken skal indeholde 3,5 pct. fedt, var stadig gældende, og omregnes mælke- og flødesalget til ustandardiseret sødmælk, bliver resultatet, at befolkningens forsyning i 1952 har beslaglagt 584 mill. kg mod 585 mill. kg i 1951.

Konsummælkspriserne har det sidste år været genstand for visse ændringer. Prisbindingen for landbrugsvarer, der indførtes foregående år, ophævedes ved lov af 28. maj 1952. Samtidig vedtog rigsdagen som kompensation for den hermed følgende prisstigning af statskassen at udbetale et tilskud på 6 øre pr. l sødmælk, som sælges til konsum. Tilskudet betød for de mælkesælgende mejerivirksomheder en udligning af merudgiften ved mælkekøb samt dækning for driftsomkostningernes stigning og dertil mulighed for nedsættelse af forbrugerprisen. Nedsættelsens størrelse er blevet lidt forskellig i de forskellige byer, men gennemgående har den ligget ved 3—4 øre pr. l.

Foruden bestemmelsen om dette ekstraordinære tilskud har de tidligere omtalte regler for sødmælkstillæg stadig været gældende, ligesom konsummælksordningen, der udløb den 30. september 1952, ved landbrugsministeriel bekendtgørelse er fornyet indtil videre. De i henhold til ordningen udbetalte konsummælkstilskud har haft samme størrelse som i tidligere år; men medens de forhen på det nærmeste har været i stand til at udjævne de sæsonmæssige svingninger i skummetmælken værdi, var dette ikke tilfældet i 1952.

Københavns Mælkenotering, der danner basis for adskillige konsummælkmejeriers afregning af deres leverandører, ændredes i 1952. Når der ses bort fra forskellige sæsonmæssige tillæg og fradrag, bliver noteringen for 100 kg sødmælk med 4,2 pct. fedt nu ansat således, at den svarer til værdien af 4 kg smør, 3 kg fuldfed ost, 1 kg flæsk og 6 kg byg.

Sammen med omtalen af mælkeforsyningsforholdene er det naturligt at nævne, at der, som tilfældet har været i en år-række, også i 1952 er leveret sødmælk, fløde og andre mejeriprodukter til besættelsesstyrkerne i Tyskland. Sødmælksleverancen alene nåede i det sidste år op på 19,0 mill. kg mod 11,8

mill. kg i 1951. Langt det største kvantum blev aftaget af amerikanerne; men også canadiere og nordmænd er blevet forsynet fra danske mejerier.

Smørproduktionen.

For 1952 har Det statistiske Departement beregnet den her i landet fremstillede smørmængde til 153,0 mill. kg, hvilket er 15,1 mill. kg eller 9 pct. mindre end i 1951, hvor den samlede smørproduktion blev opgjort til 168,1 mill. kg. Tilbagegangen er dels en følge af den mindre mælkeproduktion, dels er den forårsaget af en stadig stigende anvendelse af sødmælk til andre formål.

Efter opgørelse foretaget af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation benyttedes kun 70,1 pct. af den på mejerierne indvejede mælk til smør i 1952, medens den tilsvarende andel før krigen lå ved ca. 85 pct.

Smørproduktionen viser stadig betydelige sæsonmæssige variationer. I 1952 var den nede på sit minimum 10,0 mill. kg i februar måned. Den kulminerede i maj, hvor der fremstilledes

Smørproduktionens månedlige størrelse (mill. kg).

Måned	1948	1949	1950	1951	1952
Januar	8,3	9,5	11,9	12,2	10,5
Februar	7,4	8,8	10,8	11,1	10,0
Marts	8,6	11,1	13,4	13,5	11,7
April	9,9	12,6	15,4	14,8	13,0
Maj	12,8	16,2	19,0	18,2	16,5
Juni	12,6	16,6	18,5	18,1	16,0
Juli	11,8	15,6	18,0	16,9	15,1
August	10,6	14,7	17,1	15,3	14,2
September	10,4	13,7	15,6	13,7	12,7
Oktober	10,2	13,4	14,6	13,1	11,8
November	9,3	12,0	12,8	11,0	10,7
December	9,3	12,0	12,5	10,2	10,8

16,5 mill. kg. Forskellen mellem højeste og laveste produktion, 6,5 mill. kg, er stadig stor; men forhåbentlig vil den højere smørpris, der har været holdt gennem den sidste vinter, vise sig at kunne bidrage til en udjævning, der kun kan blive fordelagtig for mejeribrugt.

Trods stigende priser er afsætningen af smør på hjemmemarkedet i stadig fremgang. Sidste år solgtes 34,3 mill. kg inden for landets grænser. Dette kvantum er meget nær det dobbelte af, hvad der medgik under rationeringen, og det stigende smørforbrug turde være et glædeligt tegn på, at smørret ikke, som det fra forskellig side bliver hævdet, har udspillet sin rolle i den menneskelige ernæring, men stadig er i stand til at konkurrere med margarinen, når forholdene er frie.

Mindre produktion og større hjemmeforbrug har i 1952 resulteret i en stærk formindskelse af eksporten. Ifølge »Handelsstatistiske Meddelelser« androg udførselen sidste år kun 116,65 mill. kg mod 139,49 mill. kg i 1951 og 155,77 mill. kg i 1950. Den samlede smøreksperts pengeværdi opgøres til 759,02 mill. kr. mod 891,73 mill. kr. foregående år.

Som eksportpakning er dritlen stadig af afgørende betyd-

Danmarks produktion samt ind- og udførsel af smør i mill. kg.

År	Produktion	Indførsel	Udførsel					Overskudsudførsel	Værdi i mill. kr.
			I dritler og kasser	I dåser	Fløde	I alt			
1914	—	9,66	101,40	2,22	5,56	109,17	99,51	212,00	
1918	—	—	14,11	0,47	—	14,58	14,58	61,04	
1923	132	1,83	110,33	1,30	0,01	111,64	109,81	483,62	
1931	195	1,82	171,12	0,53	—	171,65	169,85	358,50	
1938	189	—	157,48	0,57	—	158,05	158,05	375,12	
1939	182,7	—	148,47	1,33	—	149,80	149,80	367,20	
1940	162,8	—	107,74	0,16	—	107,90	107,90	343,56	
1941	124,6	—	—	—	—	53,70	53,70	273,92	
1942	108,8	—	—	—	—	38,70	38,70	197,41	
1943	124,9	—	—	—	—	55,60	55,60	283,62	
1944	128,8	—	—	—	—	58,20	58,20	296,88	
1945	132,3	—	66,26	0,04	—	66,30	66,30	301,61	
1946	140,9	—	76,98	1,32	—	78,30	78,30	352,75	
1947	125,2	—	86,02	1,09	—	87,11	87,11	469,00	
1948	121,2	—	104,90	1,20	—	106,10	106,10	699,28	
1949	156,2	—	137,40	0,92	—	138,32	138,32	900,78	
1950	179,6	—	153,40	2,37	—	155,77	155,77	891,73	
1951	168,1	—	137,45	2,04	—	139,49	139,49	851,01	
1952	153,0	—	114,05	2,59	—	116,64	116,64	759,02	

ning, skønt den ikke mere er velset i England, hvor kasser rummende et mindre kvantum foretrækkes. Imidlertid har Smørekseportudvalget i de senere år eksperimenteret en del med anden emballage, væsentlig dog for detailpakning, og tilfredsstillende resultater synes nu at være opnåede. 7,17 mill. kg smør eksporteredes i 1952 i pakker og kasser, 2,59 mill. kg udførtes i hermetisk pakning.

Oversigt over den danske smørekseports fordeling (1000 kg).

	1939	1948	1949	1950	1951	1952
Storbritannien	102 808	54 389	96 683	127 332	105 271	87 794
Tyskland	43 727	504	3 028	8 871	8 171	6 099
Belgien	489	14 708	13 471	65	—	500
Rusland	—	11 313	2 000	—	1	4 007
Schweiz	233	7 205	5 210	3 658	550	2 189
Finland	—	4 801	702	1 849	2 243	396
Italien	—	1 209	1 090	1 492	5 287	1 879
Sverige	—	2	—	—	—	—
Frankrig	375	2 080	12 167	6 177	8 125	2 931
Czekoslovakiet	227	294	—	1 050	—	305
U. S. A.	8	1 893	2 020	1 285	2 119	2 991
Canada	—	4 574	508	—	1 506	—
Andre lande .	1 940	3 094	1 441	3 991	6 217	7 365
	149 807	106 071	138 320	155 770	139 490	116 456

Smørekseportens fordeling til de vigtigste aftagere fremgår af hosstående oversigt. Den viser, at England, der i kraft af langtidsaftalen har sikret sig ret til de tre fjerdedele af den danske smørekseport, i 1952 modtog 87,79 mill. kg eller 75,3 pct. I 1951 modtog England 105,27 mill. kg eller 75,6 pct. af den samlede udførsel, så aftalens satser bliver nøje overholdt. Danmarks procentlige andel i Englands forsyning er det sidste år steget til 33,5 pct. mod 32,8 pct. i 1951; men iøvrigt har de tilførte smørmængder været i tilbagegang for alle leverandørers vedkommende. Mindst har nedgangen været i de new zealandske leverancer, hvorimod den bemærkelsesværdige udvikling, der igennem de to nærmest foregående år har gjort sig gældende i tilførslerne fra Australien, er fortsat i forstærket tempo. Prisen cif for det australske smør har i England

Englands smørimport.

Import fra	1938		1950		1951		1952	
	cwt.	pct.	cwt.	pct.	cwt.	pct.	cwt.	pct.
Australien .	1 797 875	18	1 319 600	19,7	667 600	10,8	277 900	5,4
New Zealand	2 582 560	27	2 554 400	38,1	3 065 300	49,8	2 969 900	57,3
Danmark ..	2 365 291	25	2 524 500	37,6	2 023 600	32,8	1 739 000	33,5
Andre lande	2 862 785	30	307 300	4,6	407 300	6,6	198 100	3,8
	9 608 511	100	6 705 800	100,0	6 163 800	100,0	5 184 900	100,0

været den samme som for det danske eller 618 kr. pr. 100 kg, medens smørret fra New Zealand i 1952 betaltes med 596 kr. Det hollandske smør, der udgør hovedparten indenfor gruppen »Andre Landes« leveringer, opnåede en betaling af 609 kr. pr. 100 kg cif.

Det smør, den engelske forbruger præsenteres for, er stadig et produkt opstået ved varierende blanding af de forskellige smørsorter, der står til rådighed, når frigivelse fra lagrene efter forholdsvis lang tids opbevaring finder sted. Blandingsprocessen, under hvilken salt og vand indarbejdes til lovens maksimumsgrænser, er meget hårdhændet, og kvaliteten i det fremkomne »National Butter« bliver derefter. Det må håbes, at denne krigstidens distributionsmetode bliver forladt, før det danske smør helt er gledet ud af den engelske forbrugers erindring.

Efter England er Tyskland Danmarks største marked for smør; men afsætningen er ikke blevet, hvad der ventedes ved handelsforbindelsens genoptagelse. I 1952 kom eksporten til begge zoner kun til at omfatte 6 099 tons eller 5,2 pct. af den samlede udførsel mod 8 171 tons eller 5,9 pct. i 1951 til trods for, at handelsoverenskomsten indbefatter 20 000 tons. De høje toldsatser, som det ikke er lykkedes at ændre ved de førte forhandlinger, generer stærkt, og dertil må der regnes med, at Tysklands smørproduktion er steget så betydeligt, at den snart kan dække det normale forbrug.

Rusland, der i en periode holdt sig tilbage som køber, aftog i 1952 en smørmængde på 4 007 tons. Ligeledes begyndte Belgien, hvortil eksporten var helt standset i 1951, sidste år igen

at opkøbe smør her i landet; men indkøbene nåede kun en størrelse af 500 tons. Til de gamle handelspartnere, Frankrig og Italien, leveredes henholdsvis 2 931 og 1 879 tons smør, hvilket betyder, at afsætningen til de to lande kun blev ca. en trediedel af foregående års. Også Finland reducerede sin import af dansk smør stærkt; men til gengæld firedoblede Schweiz sine indkøb. Tallene, der i oversigten er opført for leverancer til U. S. A., gælder som i tidligere år kun, hvad de amerikanske besættelsesstyrker i Tyskland har modtaget, idet markedet i De forenede Stater stadig er lukket. .*

Det af den danske regering i 1947—48 udarbejdede langtidsprogram, der forudsatte en smørekspport til den vestlige halvkugle på 14,5 mill. kg i 1952, har altså endnu ikke nået sin opfyldelse; men det fortjener at nævnes, at der i oversigtens »Andre Lande« indbefattes en udførsel på 500 tons smør til Brasilien, 714 tons til Peru og 141 tons til Venezuela. Gruppens største aftagere er iøvrigt Marokko, der har modtaget 1 185 tons, samt Alger og Tunis, hvortil 1 034 tons smør afsendtes i 1952.

Betalingen, som er indgået for det eksporterede smør, er i første række afhængig af priserne, der opnås i England. Disse var ved årets begyndelse 598 kr. pr. 100 kg, men under handelsforhandlingerne sidste sommer gennemførtes den forhøjelse, som langtidsaftalen gør mulig, og prisen hævedes fra 1. oktober 1952 til 642 kr. pr. 100 kg. Som følge af den skete forhøjelse kom årets gennemsnitspris til at ligge på 605,15 kr. pr. 100 kg mod 560,81 kr. i 1951.

De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation angiver, at smørekspporten til Rusland betaltes med 728,50 kr. pr. 100 kg samt at den gennemsnitlige pris, der opnåedes ved salg på andre markeder, i 1952 var 740,51 kr., medens den i 1951 lå ved 714,66 kr. pr. 100 kg. Beregnes gennemsnittet for hele den i det sidste år eksporterede smørmængde, bliver resultatet 639,52 kr. pr. 100 kg, hvilket er 38,37 kr. eller 6,4 pct. mere, end hvad der opnåedes foregående år, hvor den gennemsnitlige eksportpris var 601,15 kr. pr. 100 kg.

(Sluttes.)